

[Holmberg.]

bliver endnu større diskussion i befolkningen, og dette er jo en meget, meget væsentlig sag.

Det forbavser mig en del, at det ærede medlem hr. Horn egentlig var tilfreds med ministerens besvarelse til det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre), for vi må da læse det på den måde, at den højtærede minister egentlig var kølig over for tanken om, at folketinget skulle drøfte problemerne, altså det, vi i almindelighed ønsker her i folketinget.

Det ærede medlem hr. Horn kom med en bemærkning om min mindreværdsfølelse over for den højtærede minister. Jeg vil næsten sige naturligtvis over for en så stor og mægtig minister, og om ikke mindreværd så da i hvert fald mindre rigtigt.

Jeg vil endvidere ikke lægge skjul på, højtærede minister, at jeg egentlig har været lidt bange for ministerens måske lidt ensidige stilling til hele denne sag. Ministeren kan rette mig, hvis mit referat af mødet i Ingeniørhuset er forkert. Jeg har fået refereret, at bl. a. banechef Thorning Christensen skulle gå 100 pct. ind for den nordlige linje, og efter det, jeg har hørt, skulle ministeren stort set have givet tilslutning til banechefen. Men det kan være, referatet er forkert; jeg spørger hermed om det. Der er heller ikke noget at sige til, at banechefer i henholdsvis Danmark og Sverige må tænke i jernbaner, men jeg tror bare ikke, at den udvikling helt er på linje med det, vi i øvrigt kender i moderne trafik. Jeg kan i samme forbindelse ikke undlade at gøre opmærksom på, hvad der er sket i England og andre steder med hensyn til jernbaner.

Så forsøgte ministeren et forsvar for betænkningen, og det er jo al ære værd, men jeg vil alligevel gerne have lov til at vende tilbage til mine bemærkninger fra første indlæg: at det havde efter min mening været rimeligt, at vi havde læst disse henvendelser og så havde trykt et tillæg til betænkningen med de forskellige henvendelser, som jeg tror på det tidspunkt allerede var fremkommet. Endvidere ministerens lidt flotte bemærkning om, at han knap nok kunne forstå, at folketinget uden videre så stort på 500-600 mill. kr. Er ministeren sikker på, at den prognose,

der er opstillet, er rigtig? Det er nemlig det, vi tvivler på, og det er også en af grundene til, at vi ønsker sagen debatteret.

Men det har egentlig allerede nu vist sig ret nyttigt med den debat, vi har haft her i dag, for de bemærkninger, ministeren kom med i første omgang og også i sidste omgang, viser, at han er på klart tilbagetog også i forhold til svaret til det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre). Ministeren må forstå, at vi måtte opfatte dette svar, som vi gjorde. Jeg kan ganske kort citere fra Folketingstidende, sp. 4996, hvor den højtærede minister svarer på det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre)s spørgsmål, om ministeren vil drage omsorg for, at spørgsmålet om Øresundsbroens placering bliver forelagt folketinget på grundlag af den nu offentliggjorte betænkning.

Ministeren svarer, at såfremt regeringen måtte beslutte det, så ville han naturligvis drage omsorg for, at det kom frem. På det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre)s til lægsspørgsmål, om den højtærede minister kunne give løfte om, at vi i den kommende samling fik en drøftelse om Øresundsbroens placering, svarede ministeren, at det kunne han ikke uden videre give løfte om til det ærede medlem. Ministeren må altså forstå, at vi hermed fik det indtryk, at han var lidt kølig over for, at han skulle drøfte sagen med folketinget, inden han rejste til Sverige. Ingen tænker da på, at den højtærede minister skulle drage til Sverige med bundet mandat; men mon ikke det alligevel er ganske nyttigt for ministeren at have fået lidt større klarhed over, hvordan folketinget ser på denne sag, inden han rejser til Sverige og forhandler med de svenske myndigheder?

Det er også en af grundene til, at vi har ønsket denne debat i dag.

Horn: Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg sige, at det må bero på en misforståelse, når det ærede medlem troede, at det var overborgmesteren, jeg tænkte på i forbindelse med emsighed med hensyn til at få fastlagt linjen. Jeg har ikke indtryk af, at overborgmesteren har været så ivrig efter at få fastlagt linjen allerede nu. Tværtimod. Men det ærede medlem kunne måske tænke lidt på sig selv. Det gør vi andre en gang imellem. (*Munterhed*).